

(1991)

24 Μαΐου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ,

Αιτητές,

γ.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 889/85).

Άδειες Εισαγωγής — Απόρριψη Αιτήματος για προστασία "παραδοσιακών" εισαγωγών — Υπερβαση ορίων διακριτικής εξουσίας που παρέχεται από το νόμο — Παράβαση Νόμου — Πλάνη περί τα πράγματα και τον νόμο.

Οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας βάσει της οποίας απορρίφθηκε αίτημά τους για εισαγωγή 2000 τόνων λιπασμάτων από το εξωτερικό. Αιτιολογία της απόφασης αυτής αποτέλεσε το ότι "άδειες εισαγωγής συνθετών ή μικτών λιπασμάτων παραχωρούνται μόνο σε παραδοσιακούς εισαγωγείς με βάση προηγουμένως εισαγωγές τους".

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Από τα γεγονότα προκύπτει ότι εφόσον δεν υπήρχε οποιαδήποτε εγχώρια βιομηχανία σε λειτουργία οι δε εργασίες της μοναδικής εγχώριας βιομηχανίας είχαν ανασταλεί από το 1983 δεν ήταν δυνατή οποιαδήποτε άρνηση παραχώρησης άδειας εισαγωγής λιπασμάτων για σκοπούς προστασίας ανύπαρκτης εγχώριας βιομηχανίας.

(2) Αναφορικά με το θέμα της προστασίας των παραδοσιακών εισαγωγών, η έννοια αυτή δεν απαντάται πουθενά. Η παραχώρηση δε αδειών εισαγωγής μόνο σε εισαγωγείς που χαρακτηρίζονται "παραδοσιακοί" αποτελεί αυθαίρετη και πλημμελή άσκηση εξουσίας που παρέχεται από τον νόμο.

(3) Οι καθ' ων η αίτηση υπερέβησαν τα όρια της διακριτικής

εξουσίας που τους παρέχει ο νόμος την οποία άσκησαν αυθαίρετα και πλημμελώς, η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση νόμου και κάτω από πλάνη περί τα πράγματα και τον νόμο.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.

5 Αναφερόμενη υπόθεση:

Savvides v. Republic (1988) 3 Α.Α.Δ. 1359.

Προσφυγή.

- 10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία απέρριψε αίτηση των αιτητών για εισαγωγή 2000 τόνων λιπασμάτων.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 15 Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ: Οι αιτητές είναι εταιρεία που έχει συσταθεί και είναι εγγεγραμμένη δυνάμει των προνοιών του περί Συνεργατικών Εταιρειών Νόμου.

- 20 Κατά ή περί την 27 Ιουλίου, 1985, οι αιτητές υπόβαλαν αίτηση για την εισαγωγή 2000 τόνων λιπασμάτων από το εξωτερικό, αξίας £185.- τον τόνο, η οποία απορρίφθηκε με επιστολή του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας, ημερομηνίας 6 Αυγούστου, 1985 "γιατί άδειες εισαγωγής σύνθετων ή μικτών λιπασμάτων παραχωρούνται μόνο σε παραδοσιακούς εισαγωγείς με βάση προηγούμενες εισαγωγές τους".

Εναντίον της απόφασης αυτής οι αιτητές καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή.

- 30 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι οι καθ' ων η αίτηση άσκησαν τη διακριτική τους εξουσία πλημμελώς γιατί

ο σκοπός τους ήταν η προστασία της πιθανής μελλοντικής επαναδραστηριοποίησης/ επαναλειτουργίας μιας ντόπιας βιομηχανίας, γεγονός που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι καθ' ων η αίτηση κατά τη λήψη της απόφασης ενήργησαν κάτω από πλάνη γιατί κατά το χρόνο εκείνο δεν υπήρχε οποιαδήποτε ντόπια βιομηχανία σε λειτουργία. 5

Επίσης είναι ο ισχυρισμός τους ότι οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν κάτω από πλάνη γιατί λανθασμένα θεωρήθηκαν οι αιτητές ως μη παραδοσιακοί εισαγωγείς με βάση τις εισαγωγές κατά τα χρόνια 1979, 1980 και 1981, ενώ οι αιτητές είχαν εισάξει λιπάσματα κατά τα χρόνια 1981 και 1982. 10

Από τα ενώπιόν μου γεγονότα θεωρώ ότι εφόσον δεν υπήρχε οποιαδήποτε εγχώρια βιομηχανία σε λειτουργία, η δε μοναδική εγχώρια βιομηχανία, δηλαδή οι Ελληνικές Χημικές Βιομηχανίες, δε λειτουργούσε γιατί η λειτουργία της είχε ανασταλεί από τον Οκτώβρη του 1983, και το θέμα της βιωσιμότητας και επαναλειτουργίας του εργοστασίου της εκκρεμούσε στη Βουλή των Αντιπροσώπων, δεν ήταν δυνατή οποιαδήποτε άρνηση παραχώρησης άδειας εισαγωγής λιπασμάτων για σκοπούς προστασίας της ουσιαστικά ανύπαρκτης αυτής εγχώριας βιομηχανίας. 15 20

Όσον αφορά το θέμα της προστασίας των παραδοσιακών εισαγωγέων, η έννοια αυτή δεν απαντάται πουθενά, ούτε στον περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμο 1962 (Νόμος Αρ. 49/62 όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 7/67), ούτε στους σχετικούς Κανονισμούς. 25

Η παραχώρηση αδειών εισαγωγής μόνο σε εισαγωγείς που χαρακτηρίζονται ως "παραδοσιακοί" επιβάλλει περιορισμούς που είναι, χωρίς αμφιβολία, έξω από τα πλαίσια του νόμου και αποτελεί αυθαίρετη και πλημμελή άσκηση της εξουσίας που τους παρέχει ο νόμος. 30

Απόλυτα σχετική προς την υπό εκδίκαση υπόθεση θεωρώ την απόφαση *Thomas Savvides v. The Republic* (1988) 3 A.A.D. 1359. 35

- 5 Για τους πιο πάνω λόγους κατάληξα στο συμπέρασμα ότι οι καθ' ων η αίτηση υπερέβησαν τα όρια της διακριτικής εξουσίας που τους παρέχει ὁ νόμος, την οποία άσκησαν αυθαίρετα και πλημμελώς, ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του νόμου, κάτω από ουσιαστική πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο, και ότι γι' αυτό πρέπει να ακυρωθεί.

Επομένως, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

- 10 Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν τα έξοδα των αιτητών.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.